

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . . . 12 р. ав.
на пів року . . . 6 р. ав.
на чверть року . . . 3 р. ав.
на місяць . . . 1 р. ав.

За границею:

на цілий рік . . . 20 рублів
на пів року . . . 10 рублів
на чверть року . . . 5 рублів
на місяць . . . 1 р. ав.
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

»Вирвеш ми очи і душу ми вирвеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.« — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові що дня крім неділь і руских свят о год. 6-ій пополудни.

Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. 5 ул. Ліндого. — Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажі Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попереднє застереженє. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Вигляди на дику обструкцію.

Німецька опозиция ждала лише нагоди, коли могла би повернути до безважливості «дику» обструкцію. Австрійсько-угорська угода не надавала ся до того, бо обструкція при тій многоважливій справі не найшла би підпертя в широким колах виборців. Австрійським промисловцям залежить надто багато на довершенню тої угоди, щоби свої економічні інтереси посвятили політичному авантюризму Шенерерианців. Найліпше ілюструє становище австрійських великих промисловців заява президента лінцкої торговельної і промислової палати, Вінгельцля на пленарнім засіданню тої-ж палати дня 24. с. м. Коли при дебаті над тим предметом, всі члени (крім одного) висказали через повстанє подяку Вінгельцльови за те, що будучи заступником їх в раді державній, в з'єдненню з групою Мавтнера, заступає світло інтереси палати, сказав президент Вінгельцль!

Дякуючи за признанє, мушу застережись, мовби група Мавтнера зломала німецьку «Gemeinbürgschaft». Група Мавтнера складає ся переважно з послів торговельних палат, а ті палати стоять на становищу, що угода з Угорщиною повинна прийти до успіху, угода не така, як єї хоче правительство, але поліпшена угода, а таку угоду можна лише тоді полагодити, коли над нею буде радити ся. Коли німецька народна партия на кождий випадок хоче всяку угоду зробити неможливою, так тоді я стою у дуже великій суперечности з тою партиею. Торговельники і промисловці желают собі митового і торго-

вельного союзу з Угорщиною, своєю дорогою, що не такого, якого хоче правительство, але користнійшого.

Тепер випукала собі опозиция популярнійшу причину, на котрій могла би оперти свою безважливну тактику «дику» обструкції. В четвер тамтого тиждня вніс пос. Гогенбургер інтерпеляцию до президента міністрів що-до 26 чеських постулятів. Текст інтерпеляції др. Гогенбургера ограничає ся тільки на запитанню, яке становище думає заняті правительством супротив тих постулятів. Але відповідь президента міністрів, коли випадє не по мисли німецької лівіції, має дати почин до безважливості обструкції. Таке заповідає німецько-радикальна праса і виводить, що в тій акції возьме участь також німецько-поступове і християнсько-соціальне сторонництво. Також і на сторонництво Люегера мають надію, що так з огляду на своє неприхильне становище супротив австрійсько-угорській угоді, як і евентуальної відновиди правительства що-до чеських постулятів, прилучить ся до витя і туноту, до свистаня і стуканя пультами. Висока се акция і гідна культури німецького народа!

З другої сторони радикальні чеські дневники вже заздальгидь не тільки накликають правительство, щоби не уступало в нічім перед заповідію німецької обструкції, але ще і підносять голоси з жаданєм замаху стану, взглядно зміни конетитуції за помочію міністерияльного розпорядженя, виключно на користь Чехів. По 2. грудня, як думають Narodni Listy, зникнуть всякі взгляди, які до тепер супротивляли ся такому замаху стану, і правительство повинно зволікати довше з тим, що відклало до кінця цісарского ювілея. — Так

ім спішно! Але спішать ся занадто і готов дістати охвату!

Тимчасом правительство глядить з цілим супокоем на ту бурю в горшкуні і на заповіді «дику обструкції» скрайних сторонництв. Умірковане полагоджене державних справ не зможуть перебити загонисті забіги поодиноких фракцій, а коли вчинять неможливими дальші наради в раді державній, остане правительству на кождий випадок § 14., котрим зможе перевести заспокоєнє потреб держави і полагоджене єї відносин.

З львівського повіту.

(Львівське староство, школи а руска мова).

(Конець).

Не ліпше діє ся в нашім повіті і з народною школою. Хто тямить часи інспектури в тутешнім повіті І. Керікіярта, а зрівнає їх з нинішніми, сей знайде величезну різницю. Тамтої інспектор в своїм поведеню не був вільний від хиб і пристрасти, нераз чинав ся учителя безвинно, однак щиро дбав про школу, оікував ся учителями по батьківски, глядів пильно на їх релігійне і моральне поведєне не тільки в школі, але і поза школою. Дятого до львівського повіту тиснуло ся учительство так, що всі школи фунгували. Нині що ліпші сили учительські розбігли ся, багато посад учительських не обсаджено, а ті, що обсаджено, пожаль ся Боже!.. от ліпше, щоби деякі з них стояли без учителя! В однім селі обсаджено посаду учителя провізорично чоловіком старим, в найбільшій степени диваком і чудовищем, котрий дітям шкільним міряє чола, щоби висновати з великості чола, чи дитина буде добре чи зле учити ся,

Пригоди в ніч під новий рік.

Новеля Генрика Чокого, перевод С. Єзерского.

(Дальше.)

III.

Коли він біля угла королівської палати скручував, почув нараз, як його якась замаскована особа доторкнула ся, котра що-іно перед сею палатою з коляси висіза. Пилип задержав ся і запитав звичайом масок, то-б то стлумленим голосом: Що прикажете?

— Ласкавий пане, ви перейшли затоплені в мислях попри сі двері! — одвітила маска. Чи не зволить Ваша королівска Високість...

— Що? Королівска Високість? — рек Пилип сьміючи ся — Я-ж не є Високість. Як ви впали на сию гадку?

Маска склонила ся почесно і глянула при сім на променіючу діамантову галку, на Пилиповім пернатім капелюсі. Прощу мені вибачити, коли я право масок нарушаю. Але в яку будь би ви одіж зодягли ся, Ваша благородна стать вас все зраджає. Чи зволите все ласкаво виступити? Чи будете танцювали, коли вільно запитати?

— Я? Танцювати? Ні! Таж бачите, я в чоботах! — одвітив Пилип.

— Так грати-мете в карти? — питала дальше маска.

— Ще меньше. Не маю при собі грошей! — одвітив ад'юнкт нічного сторожа.

— Мій Боже, розпоряджайте мою калиткою, всім, чим єсьм і що маю! — покликкала маска і піднесла застрашеному Пилипови повну мошонку.

— Але, чи знаєте ви, хто я? — спитав Пилип і відсунув руку з мошонкою.

— Маска шепнула з граціозним поклоном: Королівска Високість, принц Улян.

В сій хвилі чув Пилип, як його заступник в сусідній улиці голосно і зрозуміло годину викликував. Аж тепер догадав ся він своєї переміни. Принцови Улянови, якого знала ціла столиця яко буйного, веселого та дотешного молодика, заманулось помінати з ним ролю.

— Ну, — думав Пилип — грає він добре ролю нічного сторожа, то й я не нанесу моїй княжій масці сорому і докажу, що й я вмю пів години бути принцом. Його вина, коли я в дечому промахну ся. Він загорнув ся ще сильнійше в свій огняний плащ, привняв мошонку, сховав і рек: Маско, ваше імя. Завтра верну вам ваші гроші.

— Я — коморник Пільзов.

— Добре. Ідїть наперед, я вам слїдую.

Коморник послухав, летів по широким марморних сходах, за ним жваво Пилип. Они ввійшли у величезну салю, освітлену тисяча свічками.

Їх лучі ломили ся в сих премногих зеркалах по стїнах і в хрустальних свічниках, що

звисали з стелі. Пестра глота масок кипіла тут мішма: султани, тирольські дівчата, папагени, лицарі у броні, черниці, крамарі модних товарів боги любови, черці, фавни, Індійці, Перези і Медди. Се нашого Пилипа на часок ошоломило та осліпило. Такого дивогляду він, як жив, ще не бачив. По осередку салі плавала сотня танчників і танчниць в гармонійних філях музики.

Легідне тепло, котре Пилипа тут обвіяло, впливало на него благотворно, надто так вельми ошоломив його зачуд, що він ледви відклонював ся склоненєм голови всім тим маскам, що попри него пересувались і займали, та його будь почесно будь довірочно витали.

— Чи зволите сісти до карт? — шепнув йому коморник, котрий тепер при світлі виявив ся яко брамін.

— Дайте ми вперед відмерзнути! — одвітив Пилип. — Я змерз до роспуки.

— Скланючку теплого пуншу! — рек брамін і повів Пилипа до бічного кабінету. Наш псевдо-принц не давав ся просити, вихляв склянку за склянкою. Пунш був добрий, тож скоро розлив ся огонь по всіх жилах Пилипа.

— Як то, браміне? Ви нині зовсім не танцюєте? — спитав він коморника, коли вертали назад в салю.

Брамін зітхнув і здвиг раменами: Для мене вже по грі і танцю, минув ся сьміх. Одинока, котру би я просив у танець... графянка Боно... я гадав, она мя любить... виставте собі мою роспу-

вганяє за дітьми по пасовиєку та пописує ся на ціле село розличного рода дивацтвами, від церкви же втікає, наче не знати від чого так, що самому ординарияцкому комісареві шкільному заявив, що не буде в неділі і свята ходити до церкви, бо він тоді урядує. Ба, що більше! той пан робив іспит кваліфікаційний перед комісією в Кракові і про руску мову має тільки поняття, що я про хінську літературу, пописує ся перед шкільною діворою страшним каліченням нашої бідної мови. Як далеко сягають его лінгвістичні відомости з руского язика, можна перекопати ся з того, що він уступив з рускої читанки, перероблювані з діворою в школі, виписує до дневника латинськими буквами, бо відай руских не знає. От яких то учителів в руских школах держить наш інспектор, хотий про них знає дуже добре!

Однак від голови риба смердить! Інспектори бачуть поведене своєї зверхнички краюї Ради шкільної та ідуть єї слідом. Ми Русини маємо на папери аж близько 3.000 руских шкіл. Красне число! Однак наколи би ми прислухали ся подаваній в них науці, ми певно не розібрали би, що то за школа, в котрій найбільшу вагу кладе ся на język polski так, що пп. інспектори вже в другім році науки шкільної вимагають в рускій школі від рускої дитини, щоби виражала ся *porządnie po polsku*. У нас рівноправність! Боженьку, ще й яка рівноправність, бо руска дівтора мусить учити ся другого язика, але польська вільна від того обовязку не тільки на Мазурах, але навіть тут на Руси у всхідній Галичині. Я наведу доказ!

В рудецкім повіті є польське чи мазурске село Tuligłowy, де після шематизму перемискої епархії є до 195 руских душ. І мимо того, що ся осада лежить у всхідній Галичині, мимо того, що в ній є і рускі діти, мимо того, що і Мазурови, живучому межі Русинами придасть ся знане рускої мови, — в Tuligłow-ax не вчать руского язика ані крихіточки. Правда, рівні права для всіх?...

Русини мають близько 3000 руских шкіл! Ну, а при тих школах мусять бути і Русини-учителі. Колиж деякі посади учителів при тих школах заміщено Поляками, тож прецінь і они обовязані добре володіти рускою мовою. А чому-ж краєва Рада шкільна видає і надсилає *Zarząd-ам szkoły* по руских громадах *Dziennik urzędowy* с. k. *Rady szkolnej krajowej* тільки в язичі польскім? Чому в нім не знайдеш ані одной рускої букви? Чому з'ігноровано наш язик, наші права?... Правда, рівне право для всіх?!

Так, рівне право для всіх!... і мимо того, що на папери стоїть близько три тисячки шкіл руских, то таки в тих руских школах всі шкільні акти: дневники, переписка, протоколи, метрики, все, все веде ся в язичі польскім. І пізнай же тут руску школу!... де она? чи за шкільну таблицю сховала ся?

На се рівне право для всіх задивили ся і деякі матадори з львівського повіту і порозсиляли по громадах та по рускім связненстві відозву, написану в польскім язичі, котрою клику... наші доми були в такій дружбі... раптом цілком зі мною зриває.

— Ось! Се перше слово, котре тут чую! — згомів Пилип.

— Мій Боже, ви не знаєте? Ціла столиця об сїм говорить — зітхнув коморник. Від чотирнайцять двїв ми вже зірвали. Она не дозволяє мені навіть, щоби оправдав ся. Вже три листи відіслала мені не розпечатавши. Вона загла неприятелька баронівної Рейцентань і я обіцяв їй, що оминати-му всякого зношеня з нею. Представте собі моє нещастє! Королевамати їде до Фрайденвальд на лови і робить мене лицарем баронівної. Що мені було почати? Чи міг я тут вимовитись? Се було саме в день ангела обожаной Боно. Я мусїв геть!... она дізнала ся о всім... запізнала моє серце.

— Нуте-ж браміне, хіснуйте з сеї хвилі. Загальна радість всіх примиряє. Чи вона тут, графянка?

— Чи не бачите її там в горі? Се он та кармелітка біля сих трох масок. Ось вона зняла маску. О, мій принце, ваше ласкаве слівце у неї за мною...

Пилип, котрого оживив пуши, погадав: тут

чуть підльвівське населене попрацати уступаючого старосту *»promińkiem«*. Ну, ми би не були від того; коли попрацати, то попрацати! Однак чому забуто на права нашої мови? Чому не закликано нас нашим рідним словом? *Semper idem!*... все і всюди одна і та сама немила історія. Все і всюди недобра та коротка пам'ять.

Так отже і в нас не ліпше як в інших повітах, бо і під боком найвисших властей забуває ся на права Русинів, за котрі потреба що хвилини нагадувати, та силою, гнівом і настійчивостію упоминати ся. Одно тільки лихо, що таке добиване ся свого сейчас беруть за бунт та *»wasz narodość«*.

Юрко Казан.

3 виборів до Ради повітової в Бродах.

(Допись).

Отжеж були вибори 28. надол. в Бродах, і то вибори до Ради повітової, до тої інституції, до котрої репрезентантів вибирає саме селянство через своїх правиборців, вибраних без меншої пресії зі сторони ц. к. комісаря правительственного. Щоби були добрі виборці а за тим і добрі репрезентанти до сеї інституції, потреба нашим патріотам лиш припилювати виборів до ради громадскої і — скінчена акція. Але про вибори до ради громадскої дало би ся писати цілі томи, а з них переконались би ми, яка є праця патріотів в дома — і як тяжко їм самим увійти в сею найнижшу що-до власти інституцію. Нераз і ветид дізнатись, що ревний (читай крикливий на вічах і зборах) патріот не може увійти в раду громадску за для любови, яку собі надбає (*iugibus stolae*) поміж звоїми парохіянами. На горе і лихо *»sie«*!

Акцію виборчу перед сими виборами взяла на себе наша славна, звісна цілому краєви *»Рада селянська в Бродах«*. Акція — акції не рівна, тож і тут акція виборча ограничила ся лиш на написане відозви в *»Руслані«* і *»Ділі«*, в котрих то відозвах завізвано всіх руских виборців до солідарного голосованя на листу Селянської ради. Голова Селянської ради помістив сю відозву в *»Руслані«* не з приклонности до *»Руслановичів«*, лиш щоби уникнути конечности і чемности, — щоби з ними не кореспондувати, перед ними не унижати ся просьбою о солідарність а евентуально, — щоби кинути їм в очи лайкою на случай проваленя ся листи Селянської ради і зіпхнути на *»Руслановичів«* вину упадку.

Мимо сего, дуже нетактовного поступованя Сел. ради, *»Руслановичі«* приїхали день перед виборами — завізвані знову відозвою в *»Руслані«* — для наради. Ба! але над чим тут вже радити?! Листа кандидатів красно видрукована на народної (желтої) барви картках в пазусі о. Каноника — а *»Руслановичі«* даремно домагають ся виявленя кандидатів. Вкінци упевнивши ся, що *»Руслановичі«* не *»зрадять«* висказано *»благородних«* кандидатів, між котри-

дасть ся склепати добре діло і пішов без короводів до кармелітки.

Графянка Боно приглядалась йому поважно одну хвилику і покрасніла, коли він усїв біля неї. Була се гарна дівчина, одначе Пилип помітив незабаром, що його Рузя ще десять раз красшою.

— Моя графяно... — пробубнів він, але змішав ся, коли вона свій ясний, маячливий погляд ид ньому звернула.

— Принце, — рекла графянка — ви були перед годинкою майже за свавільні.

— Гарна графяно, за се я тепер тим поважнійший.

— Тим лучше, принце, тепер могу перед вами не утікати.

— Гарна графяно, позвольте мені лиш одно питане: Чи діласте ви також в сій чернецій одежі за ваші гріхи правдиву покуту?

— Я не маю за що покутовати.

— Але, але, графяно, за вашу безсердечність... вашу несправедливість взглядом любого браміна, що стоїть там в горі опущений Богом і цілим світом.

Дальше буде.

ми чотирох связчеників, лікар і 6 господарів; так, господарів, але яких!? Господин Гаврилюк, котрий при кожній нагоді називає попів деревами, а соборний акафист *»трінкалем«*. Василь Ничай, радикал з Чехів і Шеремета, котрий перед кількома літами відбував 10 місячні реколекції на замку в Золочеві. Які се люди, про них хиба спитати п. Павлика, котрий вже мав з ними акцію, і акція ся списана дуже характерно в его *»Брідській Одисей«*. І в таким товаристві — на одній лісті знайшли ся такі поважні і заслужені під кожним взглядом люди, як оо. Далиньский і Мандичевский! О. Ефиновичови не дивувати ся — він з ними завсїгди на добрій стопі — а о. Дзєровича вихано в лісту в послідній хвилі на місце *»також«* патріота о. Громадкі.

Гірко стало *»Руслановичам«*, коли дізнали ся про такий дуже *»різний«* вибір кандидатів і з гори предповіли, що ліста їх неможлива і з певністю перепаде, — та хотіли хоч що-то поправити, але на просьби о. М. уступили з поправкою і пішли до голосованя на цілу — *»ненарушену«* лісту.

Чи вибори відбули ся легально, — се ми не потвердимо, ні заперечаємо. Агітація покутна через писарів громадских була і то велика; лиш була велика в тім нелегальність, що замкнено жандармами (20 жандармів — нечуване число на виборах до ради повітової) браму, а впроваджено затилками кількох виборців. Коли перед самою девятою годиною відчинено браму і виборці увійшли в салю, застали вже готову комісію виборчу на президиальних фотелях. На замітку о. Мандичевского, що се нелегально і що він протестує — комісар П. знайшов ся дуже некоректно, загрожуючи, що се его річ, і він не позваляє приймати протесту до протоколу, а випрашає собі всякі уваги, инакше видалить зі салі. Вид стоячих на долині 20 жандармів міг лиш потвердити повагу его загрожень.

Вже то в звичайній справі спірній виходить таке, що *»чия голова, — то того і волосе«*, а при виборах знова ось таке буває, що чия комісія, того і вибір. Тут і сповнилось се, бо ліста консолідованих всіх сил руских пішла *»в дураки«* — а вийшли тоті, хотрих хотіла повітова кліка.

Внесено протест, але сей придасть ся — як всі рускі протести — *»псови на чоботи«*, — а на акції і консолідації вийшли найгірше найбільше поважані і своє діло розуміючі люди: *das ist der Fluch der bösen That!* Стане се пам'яткою всім, щоби не лучили ся з деструктивними елементами, котрі своєю борбіфаксерією не то нічого доброго не зроблять, але еще і перебивають в праці людий доброї волі, освідомлених з взятими на себе обовязками і потребами повіта. А потребує наш повіт багато-багато праці! Війтів негідних велике число, а і писарів таких, котрих би вже час післати, де раки зимують, також доста. Поки що: нехай они панують, але і на них приїде *»криска«*, — бо чей остаточво і Полякам приїде раз розум, що рада повітова не є для паради і політики, але до праці над народом і до заведеня порядку та справедливости.

Ю. Варчин.

- Вибрані: ставлені на обох лістах:
- о. Ефинович (кадапствуючий),
 - Гриць Мартишук;
- з лісти польскої:
- о. Лотоцкий з Лешнева;
 - нотар: Янишевский,
 - Гольцер, жид, управитель дібр в Коношкови,
 - Махновский, управитель в Пеняках
 - і 6 селян цілком темних і ближе незнакомих.

Рада державна.

На початку вчерашнього засіданя пос. Герольд вносить інтерпеляцію в справі *»зде«*, відтак пос. Пферше пригадує свою задирку з пос. Герольдом, котрий на его закиди против бурмістра Праги д-ра Подліпного відозвав ся словом: се брехня! — і жадає вибрана комісії нагани для тої справи (*Missbilligungs-Ausschuss*) Пос. Герольд годить ся також на вибір та-

кої комісії з тим, щоби она заняла ся провіренем неправдивих виводів пос. Пффершого. Президент пристає на се і виває всі відділи палати до вибору членів комісії.

Відтак президент міністрів гр. Тун дає відповідь на інтерпеляцію кола польського в справі видалявань робітників австрійських з Німеччини. На дотичне представлене міністра заграничних справ гр. Голуховського до німецького правительства, оно відповіло з цілою лояльністю, що се лише хиба припадок, але в жаднім разі яка-небудь ворожа тенденція против австрійських підданих. Впрочім, коли би такі видаляваня мали ще повторитись, австрійське правительство рішене виступити против того з цілою рішучістю, евентуально зачне так само видаляти з Австрії німецьких підданих.

З порядку дневного забрав тепер голос пос. Козловский, як референт справи торговельного трактату з Японією. Вказує на те, що австрійсько-японський торговельний договір заключений ще в р. 1869, коли Японія була ще на порозі воріт до культури. Тепер треба инакше числити ся з тою державою, бо за тих 30 літ она розвинула ся надзвичайно. Новий трактат буде першим кроком приспореня, може хоть в будучности, австрійському промислови нового ринку збуту. Референт виводить широко і дуже подрібно, як скоро і интензивно зростають різні галузи промислу в Японії і входять в житє нові, поступові закони і суспільно-правні урядженя. — Ті виводи приняла палата з великим признанем і приступила відтак до розправи, в котрій взяли участь гг. Зехер, Майредер, Біанкіні, Вуквич і міністер торговлі гр. Дінавлі.

Міністер Дінавлі зазначає, що вже послідний час ратифікувати на час предложений трактат, що вже більше як рік залягає в радї державній. Японія наміряє з днем 1. січня слідуючого року активувати тарифу, і тому є пожаданим, щоби в радї державній се внесене було ратифіковане до дня 1. грудня с. р., щоби ще в час можна єго представити японському правительству для влученя нашої додаткової конвенції до загальної тарифи в назначенім речивці.

По остаточній промові рефента пос. Козловського палата приняла трактат з Японією.

По перерві засіданя заявляє віцепрезидент Фериявчич, що речинець слідуючого засіданя хоче назначити на вівторок дня 6 грудня. Се викликало величезну бурю на лівці. Посли домагають ся, щоби слідуюче засіданє відбуло ся завтра в середу, аби по мысли приписів реґуляміну комісія для нагани могла здати справу в протягу 24 годин. Віцепрезидент усправедливляє своє поступованє подібними преценденсами з часів президентури Хлюмецького. Лівці перечить, що таких преценденсів не було і кричить, що се є явним зломанем реґуляміну. Посли лівці записують ся до голосу і промавляють за удержанем реґулямінових приписів. З правці боронять гг. Дик і Енгель становиска віцепрезидента. Нарешті пос. Прохаска ставить внесене, аби слідуюче засіданє назначити на завтра і на дневнім порядку поставити проєкт о реґуляції платні державної прислуги. Віцепрезидент запитує палату що-до того внесеня, а в поімненім голосованю, якого зажадала лівця, внесене пос. Прохаски перепадає 114 голосами против 139.

По відкиненю сего внесеня заявляє пос. Кайзер, що тепер, по мысли реґуляміну, комісія для нагани має завтра здати справу з вислїду своїх нарад. На те заявляє віцепрезидент піднесенім голосом, що в виду відкиненя внесеня Прохаски, обстає при тім, що зарядив і оголошує, що слідуюче засіданє відбуде ся у вівторок дня 6. грудня.

На тім замкнув засіданє серед окликів лівці. Се насиле! Зухвалість! Другий Абрагамович! — почім саяя опорознює ся поволи.

Новинки.

— Ювілей цїсаря у Львові заповідає ся торжественно. На онодїшнім засіданю ради міської хвалено будинки міста в день 2-го грудня приукрасити і ілюмінувати. Того дня рано у всіх

трех катедрах відправлять ся торжественні богослуженя, на котрих являть ся греміяльно всі правительственні і автономічні урядники. Відтак на руки намістника будуть складати ся желаня для цїсаря. З тої нагоди банк гіпотечний жертвував 10.000 зр. на вічну фундацію імени цїсаря. В краю готовить ся ціле населенє, без різниці народности, до поважних манїфестацій.

— Ювілей Котляревського в Самборі. Виділ філії Товариства «Просвіти» в Самборі устроює в перших днях грудня торжественний вечер з нагоди 100-літних роковин виступленя Котляревського і відродженя руско-народної літератури з слідуючою програмою: а) Відчит — значіне виступленя І. Котляревського; б) Деклямація, до котрої уприсов Виділ поета-артиста К. Устияновича; в) Представленє «Наталки Полтавки». Близші дані оголосить ся в короткім часі. Звіщаючи о тім, сподїємо ся, що самбірська Русь причинить ся до торжественного обходу. — Виділ філії «Просвіти» в Самборі.

— Ювілейні медалі будуть роздані в пятницю, дня 2 грудня всім управненим до їх одержаня офіцерам, підфіцерам і простим воєкам львівського полку краєвої оборони. Роздача відбуде ся на горбку цитаделі. При відобраню медалю треба вказати ся т. зв. «Landwehrpass»-ом. Особи, котрі мають право до одержаня медалю, а не належать до львівського полку кваєвої оборони, одержать медалі в доповняючій коменді 19 полку краєвої оборони.

— Віче просвітне для звелічаня 50-літнього ювілея панованя цїсаря Франца-Йосифа I. устроює філія «Просвіти» в Бірці дня 2. грудня. Програма така: 1) Богослуженє в парохіяльній церкві в Бірці о 10-ій годині. 2) Збір Русинів в сали повітової ради о 1-ій годині, де наступить відчит о 50-літнім панованю цїсаря.

— Цїсар іменував старосту Миколу Порадовського радником намістництва і референтом справ адміністративно-економічних в галицькій Раді шкільній. Судовому ад'юнктови д-рови Казимірови Завадильови з Винник уділив з нагоди перенесеня на власну єго просьбу на емеритуру, титул і характер секретаря ради.

— Жидівська зависть. При гостинци ведучім з Станиславова до Галича стояла коршма Мошка Цїсеса, а о яких 2000 кроків від неї друга коршма, в котрій сидів Лейба Шпіннер. В обох тих коршмах не вільно було шинкувати горячих напиків, а заробок їх обмежав ся на приміаню переїзджаючих фір на нічліг і понас та на продажі квасного молока, хліба і т. ин. Коршма Цїсеса ліпше положена і вигіднійша тішила ся більшим поводженем і аж в послідних часах, в наслідок неприємливости господаря і єго здирства, почали єї оминати і заїздати до Шпіннера, в наслідок чого Цїсес постановив позбути ся суперника. Дня 23. червня с. р. в ночі підпалив коршму Шпіннера, котра цілком погоріла разом з цілим добутком. Однак «балагула» Бродер видів згаданю ночі Цїсес, як він підкладав огонь в наслідок того Цїсеса арештовано, а оноді ставав він перед станиславівским судом присяжних. З огляду на то, що Цїсес був вже раз караний за піднал, засудив єго тепер трибунал на 12 літ тяжкої вязниці.

— Смерть при рулеті. Минушого втірка в ночі стала ся в Монте Карльо при рулеті сумна подія. Компати казино були битком набиті, гра вела ся як звичайно, аж нараз коло одного стола при рулеті роздав ся вистріл. Всі кинулись до того стола. Якийсь пан, що програв великі суми, виймив револьвер з кишені і стрілив собі саме в правий висок. Тіло винесено зараз з сали — але гра вела ся і дальше, так, як би нічого не стало ся. Власти в Монте Карльо не хотять дати ніякого поясненя, отже не знати, хто був тим самоубійником; є лиш здогад, що був то якийсь Росиянин.

— Забуреня в природі. Страшна буря лютила ся на днях над озером Люґано. Вихор ударив о берег два кораблі: «Ельвезия» і «Міляно», що стояли на якорі. Надто викинув вихор човна на берег і розбив ними багато лодий. В місті Люґано багато дерев повириваних з корінем. — З Відня надходять вісти, що бурі і вихри шалїли в цілій середній і полудневій Австрії. В Стирії і Сільногороді віяв правдивий оркан і наробив багато шкоди. В Триєсті так шалів «широкко», що філії виступали з берегів і позаливали надбережні улиці. Вода дістала ся до пивниці і починила великі шкоди в складах товарів. — В тім самім часі в многих місцевостях Стирії дало ся чути трясенє землі. Поступало оно довгим та широким пасом і було получене з підземним гуком.

— З ц. к. Дирекції залїзниць. З днем 1. грудня с. р. отвирає ся часть шляху Борців—Іване пугте залїзницї льокальної Тересін—Іване пугте зі стациями Волківці, Турильче, Гермаківка і Іване пугте. — Всі ті стації уряджено для руху загального.

— Вісти з Аепархії Львівської. Кандадати стану духовного з львівської аепархії мають в цілі принята тайни рукоположеня внести поданя до

дня 6. и. ст. грудня с. р., а 8. грудня явити ся в домі пресвитерским і піддати ся іспитови. — До канон. інституції на місяць март 1899 вїзвані оо.: Григорий Косар на Ратище, Лев Андиковский на Дмитрів і Теоф. Нижанковский на Рівню. — В пропозицію на Гребенів прийнятий о. Петро Минько, сам один. — Правительство асигнувало плату з реліґійного фонду для приватних сотрудників в Котлові, Серетці і Дубківцях. — Консистория вставилась до намістництва о плату з реліґ. фонду для приватних сотрудників в Доброводах, Луці, Ракові, Черневі і о системізованє сотрудництва в Ладичині. — О. Волод. Гургула, сотрудник з Мишковиць, дістав сотрудництво в Збаражи. — Декрет увільненя від конкурсового іспиту парохіяльного дістав о. Іван Хавалка, парох Тухольки.

— Філія віденьського бюра телеґрафічного і кореспонденційного повстає з днем 1. грудня у Львові під зарядом членів редакції «Gazeti Lwowskoj», Беньковського і Зельонки, при ул. Чарнецко ч. 8. Для львівської публіки може она віддати велику прислугу, бо улегчить читанє телеґрафічних депеш і в тих годинах, коли не виходять дневники. У Львові, як звісно, являють ся дневники між 7. а 8-ою годиною рано і між 3. а 6-ою годиною вечером. Тимчасом поза сими годинами діє ся багато випадків в свьіті, про котрі варта би сейчас знати, а тут треба чекати пів доби аж появлять ся нові газети. Новозаснованє бюро кореспонденційне має власне на цілі інформувати публіку кілька разів на день, і то в годинах, коли не виходять газети, телеґрамами о найновіших подіях в свьіті. По великих столицях Європи, як Відень, Берлін, Париж і т. д. кавярні і иньші публічні льокалі пренумерують депеші з кореспонденційного бюра, і публіка, що відвідує ті льокалі, приміром о 8., 9., 10. і 12. годині в ночі, довідуюсь сейчас о всіх подіях в свьіті. Від 1-го грудня буде так у Львові. Очевидно, найбільший інтерес зроблять на тім кавярні, цукорні і рестаурації, бо публіка, жадна нових відомостей, буде численнійше їх відвідувати.

— Дрібні вісти. Роман Ковшевич, родом з Ярославля, одержав на львівским університеті степень доктора прав. — В Тернополі ширить ся страшно шкарлятина. Причиною ширеня ся мають бути школи і учителі, котрі мають приватні лекції. В жидівській школі захорувало доси 20 дітей а 4 умерло. — На побережю «Masachuset» затонув пароплав «Portland», при чім утопило ся 49 моряків і 65 подорожних. — Німецький комедіописатель Судерман захорував тяжко на хоробу жолудка. — У Відні повисив ся тринадцятилітній ученик нормальної школи Іван Вах зі страху перед карою. — В Азії відкрив російський капітан Бліякин тринадцять нових піль золота, котрі розтягають ся від ріки Амур до ріки Уда і залува Оба.

— Поправка ошибок. У вчерашнім числі «Руслана» в новинці п. з. «Любов перед судом» місто слова «скронь» належить читати «скрань», а трохи дальше місто «в стані надмірного прознаня» — «в стані надмірного подразненя».

Телеґрами.

Відень, 30. падолиста. У всіх костелах відбудуть ся дня 2-го грудня торжественні богослуженя з нагоди 50-літнього ювілею панованя цїсаря. Подібне богослуженє відбуде ся також у Львові, Перемишлі, Кракові і т. д. — Міністерство війни зарядило, щоби по мысли цїсарської амнестії з днем 2-го грудня випущено на волю обнятих нею військових вязнів, а застановлено слідство против тих, що не ставили ся до війська або дезертирували. — Цїсар виїде в четвер до Вальзе, а поверне в суботу до Шенбрун. — Для кожного полку жертвує цїсар подарунок. Для кавалерії і артилерії бронзовий і золотий медалі із ізображенем найвисших вождів. Для піхоти і для стрільців призначив золоті медалі вартости 200 дукатів. — Рада міста Відня ухвалила на памятку ювілею цїсаря засадити липу і поставити колюмну з написню: «2-го грудня 1898».

Берлін, 30. падолиста. В наслідок розпорядженя цїсаря Вільгельма II. з нагоди ювілею 50-літнього панованя цїсаря Франца Йосифа I. відбудуть ся тут в четвер вечером торжества в костелі цїс. Вільгельма. Многі товариства відбудуть торжественні ювілейні засіданя, на котрих виразять для австрійського цїсаря чувства почитаня.

Розклад їзди поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го жовтня 1898.

(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейского).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.			посп.	особ.		
приходить о годині				відходить о годині			
	6:45	з Іцкан (Галацу, Ясс), Сучави		6:00	до Підволочиск, Бродів з голови двірця		
	7:40	" Янова		6:05	" Іцкан (Букарешту, Ясс, Галацу)		
	7:50	" Тернополь і Бродів на дворець Підзамче,		6:15	" Підволочиск, Бродів з дв. Підзамча		
	7:55	" Сокала і Рави рускої		8:35	" Кракова (Відня, Берліна)		
	8:05	" Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия		8:45	" Янова		
	8:15	" Тернополь і Бродів на дворець головний,		8:50	" Кракова (Відня, Варшави)		
	9:05	" Кракова (Відня, Варшави, Пешту)		9:15	" Скольного, Калуша, Борислава, Хирова		
	10:35	" Іцкан, Сучави		9:35	" Підволочиск, Бродів з дв. головного		
	10:45	" Ярослава, Любачева		9:53	" з дв. Підзамче		
	1:01	" Янова		9:55	" Белзця, Рави рускої, Сокала		
1:30	—	" Кракова (Відня, Берліна, Вороцлава)		10:55	" Іцкан, Сопова, Бергомету, Сучави		
	1:40	" Скольного, Стрия, Калуша, Хирова		1:55	" Підволочиск, Києва з дв. головного		
1:50	—	" Іцкан (Букарешту, Галацу, Ясс) Сучави		2:08	" з дв. Підзамче		
2:15	—	" Підволочиск (Києва, Одесса) на дв. Підз.		2:40	" Іцкан (Ясс, Букарешту)		
2:30	—	" " Козови, Бродів на дв. Підз.		2:50	" Кракова (Відня, Вороцлава, Берліна),		
	5:00	" " " на дв. гол.			" Любачова чер. Ярослав, Ясла чер. Ря-		
	5:25	" " " на дв. гол.			" шів, Хабівки чер. Ряшів або Тарнів.		
	5:40	" Іцкан, Сучави			" Стрия, Скольного тільки від 1/3 до 3/9		
	5:55	" Сокала, Белзця і Любачева			" Ярослава, Самбора через Перемишль		
Ніч				Ніч			
	3:04	з Підволочиск, Козови, Грималова на Підз.		4:10	до Кракова (Відня, Берліна, М. Ляборч)		
	3:30	" " " на дв. головний		5:20	" Лавочного (Мункача, Пешту) Борислава		
5:10	—	" Кракова (Відня, Берліна, Варшави)		6:30	" Іцкан, Радівців, Кімполонга Сучави		
	6:10	" Кракова (Відня) Самбора на Перемишль		6:40	" Кракова (Відня, Берліна, Варшави)		
8:45	—	" Кракова (Відня, Берліна, Варшави)		6:55	" Тернополь з двірця головного		
	9:10	" Кракова, Ясла, (Пешту) на Перемишль		7:00	" Лавочного (Мункача, Пешту)		
9:39	—	" Підволочиск, Бродів на двор. Підзамче		7:10	" Сокала, Рави рускої		
9:45	—	" Іцкан, (Букарешту, Ясс, Галацу, Сучави)		7:15	" Тернополь з двірця Підзамче		
9:55	—	" Підволочиск, Бродів на дв. головний		7:44	" Янова		
	10:30	" Лавочного (Пешту) Хирова, Борислава		10:05	" Іцкан (Ясс, Галацу) Сучави		
	12:15	" Стрия, Калуша, Борислава.		11:00	" Кракова (Відня, Варшави, Берліна)		
				11:27	" Підволочиск, Бродів з дв. Підзамче		

ЗАМІТКА: Гора нічка чується від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано. Час середно-європейский різнить ся від часу львівського о 26 минут, а іменно: 12 год. часу середно-європейского = 12 год. 26 мін. часу львівського. — Бюро інформаційне п. к. зал. держ. (Львів, ул. Третього мая, готель Імперяль) уділяє пояснень в справах залізничних, продає білети всякого роду і розклади їзди.

1000 туток цигаретових за 1 зр. поручає фабрика туток

АНТОНІНИ МАЗУРКЕВИЧ

у Льві, лиця Галицка число 12.

Замовляючим 5.000 туток разом упаковане і відсилка gratis.

Всілякого рода інструмента музичні

найдешевше в виключнім фабричнім складі

I. Капралака у Львові.

147 Цитники даром. 21—24

Дмитро Затурский

поручає свою

робітню обуви мужескої, жіночої і для діттих

у Львові, улица Коперника ч. 5.

Впріб тревалий і елегантний. Ціни умірені. Замовлена з провинції залагоджує відворотною почтою.

140

РОБІТНЯ СУКОНЬ ДАМСКИХ
Емілії Соколовскої
у Львезві, Ринок ч. 29., 1. п.
приймає ласкаві замовлення і виконує їх густовно і по приступних цінах.
206 НАУКУ КРОЮ уділяє в осібних годинах
Замісцеві панночки приймає на помешканє

Хорі на легкі, горло, гортанку і астму!
Хто раз на завсїгди бажає позбутися слабости легких, або горла, хотїйби найушїрїйшої, або астми, навіть дуже задвненої і на позір невидїчимої, сей негайне гербату для хронїчно хорих на легки і горло **A. Wolffsky-oro.** Тисячї подяки дають гваранцію великої уздоровляючої сили тої гербати. Пакет на два дни 75 кр. Брїспура (описанє ужїтя) задармо! Правда лише у **A. Wolffsky-oro, Berlin, Nr. 37.**

ЛЕВ ЛОПАТИНСКИЙ.

ДО БРАЗИЛІЇ!

Драма з галицного еміграційного руху в 4. актах.

Цїва книжки брошурованої в картонї 35 кр., оправленої в полотно з хоршївми витїсками 50 кр. — На почтову оплату 5 кр.

Замовлена з провинції у автора **ул. Зиблікевича ч. 18, Львів.**
У Львові набути можна в **Ставропигийській книгарні.**

Зміна льокалю.
Заложена фірма в року 1877-ім
Вольф Кавфман
перенесла ся з улицы Трибунальскої ч. 1. на ул. Лукасїньского ч. 4. (площа Каструм), філія ул. Театральна 16.
Ново відкритий
СКЛАД МЕБЛІВ
також і випозичальня
заосмотрена в всілякі зняряди почавши від найбогатшїх до найскромнїйшїх. Цїлі урядженя для покоїв до спаня, салїонів, їдалень і др. — Меблї орїхові, ольхові, чорні, також зелївні і гнутї, зеркала і т. д.
Цїви низькі і сталї.
З поважанєм
В. Кавфман.
45—52 ул. Лукасїньского ч. 1

Рік заснованя 1892.

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ
„ДНІСТЕРЪ“

перше і одинокє руске Товариство асекураційне, припоручене Всч. Духовевьству і всім вірним Впреев. Митроп. і Преосв. Еп. Ординариатам всіх трех епархїй, обезпечає будинки, урядженє домашнє, скот, господарскї зняряди, збїже в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках против шнїд огневих.

»Дністеръ« вступив в 6-тїй рік своєї діяльности з збїлшшеними фондами гваранційними, котрих стан з днем 31-го грудвля 1897 виносить:

Фонд резервовий	78.874 зр. 47 кр.	} 176.143 зр. 87 кр.
Резерва премїй	52.269 „ 40 „	
Фонд основний	50.000 „ — „	

Виплаченї шкоти до кінця 1897 року 430.100 зр. 42 кр. Тарифи »Дністра« дуже умїркованї, услїва обезпечень користнї, а шкоти ліквідують ся безприволочно. Полїси »Дністра« приймає Банк красевий при пожичках гіпотечних.

На житє можна обезпечатись через »Дністеръ« в Товариствї взаїмних обезпечень в Кракові, котре дає найкористнїйшї услїва, представляє своїми фондами найбільшу гваранцію і видає полїси і квїти в рускїм язїці.

Товариство взаїмного кредиту »Дністеръ«, стоваришенє з обмеженою порукою, уділяє пожички за оплатою 5 1/2 % і 1% додатку на кошта адмінїстраційнї за інтабуляцією або порукою двох відповідних ручителїв, до сплати в ратах на 3 до 10 лїт і приймає вкладки до опроцентованя від членів третїх осіб по 4 1/2 %. Удїл членський виносить 25 зр., вписове 1 зр. Членом бути і пожичку дістати може тільки член обезпечений в »Дністеръ«. Інформації уділяє Дирекція листовно.

Зголошеня о уділенє агенцій в окрестностях і де нема близько агентів »Дністра«, приймає ся

Львів, ринок ч. 10. (дім »Просьвіти«).

Спеціалїст обуви непромакаючої власного винайдєня!

ІВАН ЯРИМОВИЧ
СКЛАД І РУКОДІЛЬНЯ
обуви мужескої, дамскої і для діттих
у Львові, площа Бернардинська число 10.

має честь повїдомити отсим Вп. Публїку, що виграбляє **ОБУВЕ НЕПРОМАКАЮЧЕ** власного винайдєня, з всякого рода шкїр, як: **Обуве мужеске і дамске, також чоботи з холявами тревалї, надїмїрно легкі і по цївах дуже приступних.** — Також приймає до відновленя направи **Кальоші і Плащї** кавчуковї, всякі гумовї приряди як також зедьованя обуви кавчуком. — Всякі замїсцевї замовленя виконує в можливо як найкоротшїм часї. — Дякуючи за дотепершнї ласкаві вгляди, і поручаючись на дальше, остаю з глубоким поважанєм

139 **Іван Яримович.**

Спеціалїст до направи кальошів і плащів кавчукових.

Галицкий КРЕДИТОВИЙ БАНК
приймає вкладки на
КНИЖОЧКИ
і опроцентовує їх по
4 1/2 % на рік.